

idet man troer, at der er noget Galt ved den hele Beskatning, og glemmer, at Peer, der kræves for 3 Rd. 4 Mk., maaskee i Hartkornsskat har betalt 17 à 18 Rd., medens Poul Intet har betalt, men det sees ikke i Diebliffet, og derfor faaer man en urigtig Anskuelse om hele Forholdet. Naar der endda opnaaedes Noget ved den deelte Opkrævning, var det af den Slags Ting, man maatte finde sig i, men naar der Intet opnaaes derved, forekommer det mig, at den bør undgaaes, om ikke af anden Grund, saa fordi den frembringer Misforholdelse med Skattens Resultat.

Jeg kommer nu til et Punkt, hvori jeg ikke kan være enig med den ærede Rigsdagsmand for Njøbenhavns Amts 4de Valgkreds, et Punkt, som jeg ogsaa tillob mig at fremhæve i forrige Sæssion, men jeg var dengang ikke saa heldig at finde Gehør derfor; det er den ekstraordinaire Beskatning, der er paalagt de større Hartkornsbesiddere, saavel ved Loven ifjor som ved Lovudkastet iaar. Jeg haaber, det skal lykkes mig at bevise, at denne ekstraordinaire Beskatning ikke alene er ubillig og uretfærdig, men at den ogsaa har sin meget væsentlige Deel i de Vanfærligheder, der have vist sig i Sognene ved Skattens Paaligning. Dersom man turde antage, hvad jeg ikke antager, at det var Lovens Hensigt med Hartkornsbeskatningen at tilveiebringe et ekstraordinært Bidrag af de store Eiendomsbesiddere fremfor af alle andre Menninger, da vilde Bestemmelsen være i sin Orden, men naar man alene har havt til Hensigt at gaae over til en Indkomstsskat, har Meningen ikke kunnet være nogen anden, end at man skulde beskattede de store Besiddere paa samme Maade som alle andre Folk, nemlig efter deres Indtægter. Jeg sagde før, at den Ubillighed, der fremkommer derved, at man kun kan faae liquideret Halvdelen af sin Indkomstsskat paa det Sted, hvor man maa betale Hartkornsskatten af en vis Eiendom, naar man ikke boer i vedkommende Commune, ikke var ringe, men meget stor; jeg tager ikke i Betænkning at sige, at det er en grov og ubillig Beskatning, der derved tilveiebringes, og jeg skal godtgjøre dette ved Exempler. Naar en Eier skal svare af sit Fæstegods $\frac{2}{5}$ af Hartkornsbidraget, 3 Rd. pr. Td. Hartkorn, vil det for hans Vedkommende anbrage

omtrent 11 Mk. pr. Td. Hartkorn. Hvis en saadan Gaard har 7—8 Tønder Hartkorn, vil han altsaa komme til at svare 12—13 Rd. af en Gaard, hvoraf han høit regnet har 130—140 Rd. i Indtægt, og af disse 130—140 Rd. vil kun den halve Skat være at bringe i Afdrag ligeoverfor Hartkornsskatten, altsaa i dette Tilfælde Skatten af nogle og Tredeindstyve Rigsdaler, og hvis denne er 4 pCt., vil Indkomstsskatten være Noget over 2 Rd., men han svarer over 12 Rd. i Hartkornsskat. Den anden Halvdeel af den Indtægt, han har af den nævnte Eiendom, bliver beskattet, uafhængig af den Skat; han saaledes har maattet svare i den Commune, hvor Eiendommen ligger, i den Commune, hvori han boer, og forudsat, at han der bliver beskattet med 4 pCt. — det vil sige med andre 2 pCt. paa det Hele — bliver Resultatet dette, hvilket ikke er sjældent, at der er Folk, som maae betale over 20 pCt. i Skat af Indtægten af deres Fæstegods. Jeg skal anføre et Exempel, som jeg tør indestaae for er høit paalideligt, da det angaaer mig selv. I et Sogn har jeg endeel Bøndergods, hvoraf jeg i Hartkornsskat har svaret 172 Rd. Mine Indtægter deraf ere 1,700 Rd.; Halvdelen deraf er 850 Rd., og beregnet til 4 pCt. — der svares neppe 4 pCt. i det Sogn, hvori det ligger — vilde det altsaa blive 32 Rd., men jeg har deraf svaret i Skat 172 Rd., og af den anden Halvdeel af denne Indtægt, nemlig af 850 Rd., har jeg i det Sogn, hvori jeg boer, maattet svare $3\frac{1}{4}$ pCt., og jeg har ikke havt Veilighed til at kunne liquiderede det i min Hartkornsskat, fordi min Eiendom ikke laa i dette Sogn. Af min Indtægt af dette Bøndergods har jeg altsaa maattet svare 21—22 pCt., og Resultatet af den hele Beskatning har for mit Vedkommende været, at medens ingen Anden af dem, der boe i mit Sogn, have svaret over $3\frac{1}{4}$ pCt., har jeg svaret 7 pCt. af min Indtægt. Denne Ubillighed fremtræder aabenbart paa mangfoldige Steder iaar, og jeg skal tillade mig i den Henseende at paaberaabe mig den Erkjendelse deraf, der fremtræder gennem Lovforslaget, idet Regjeringen selv ved de indvundne Erfaringer er bleven opmærksom derpaa og har søgt at afhjælpe den paa en Maade, som jeg ikke anseer for den rette. Resultatet er ikke alene, at